

Részlet Jane Roberts előszavából (Seth [megszólal](#)).

...Engem elfoglaltak a verseim, Robnak pedig, aki festőművész, ott voltak a képei. Mindketten szoros kapcsolatban álltunk a természettel.

[Senki nem volt jobban meglepődve, mint én](#), amikor hirtelen olyasvalakivel kezdtem társalogni, aki túlélte a halált. Volt, hogy szidalmaztam magamat; úgy gondoltam, még az ír nagymamám is nehezen hinné el, hogy szellemek jelennek meg a nappalijában - márpedig őt babonásnak tartottam! A halált túlélő lélek afféle felnőtt badarságnak tűnt, amelyről már azt hittem, hogy sikerült megúsznom - hála egyetemi tanulmányaimnak, a fürge észjárásomnak és a belém szorult nagy adag ellenállásnak. Időbe telt, míg rájöttem, hogy ugyanannyi [elfogultság](#) van bennem a halhatatlan lélekkel szemben, mint amennyire mások iránta elfogultak.

Most már látom, bármilyen büszke voltam saját szellemi nyitottságomra, rugalmasságom csupán addig terjedt, ameddig sikerült a dolgokat összeegyeztetnem az előítéleteimmal. Ma már tudom, hogy az emberi személyiségnek **sokkal nagyobb valósága van**, mint amennyit hiszünk róla.

Valaki több, mint ötven teleírt jegyzetfüzetet produkált, tele izgalmas szöveggel, és még leghitetlenebb pillanataimban sem vonhatom kétségbe, hogy az ülések és a közlések valóságosak. [A szövegek távlatai, a bennük megfogalmazott gondolatok](#) szinte azonnal lebilincseltek bennünket.

Rob és én mindketten meg vagyunk győződve arról, hogy **a Seth-szövegek anyaga az én személyemen messze túl lévő forrásokból származik**, és hogy sokkal kevésbé torzítják el a hagyományos szimbólumok, mint a többi, általunk ismert paranormális úton keletkezett szöveget. Seth szerint **ezt az anyagot ő is, mások is átadták már korábban, más korokban, más helyeken, nemzedékeken és évszázadokon keresztül**.

Az olvasónak magának kell meghoznia saját ítéletét, de én a magam

részéről érvényesnek és jelentékenynek fogadom el Seth elméleteit.

Ráadásul a Sethhez hasonló személyiségek rejtélye - nevezzük őket megszálló szellemnek vagy démonnak, mint Szókratész - minden korban foglalkoztatta az emberiséget. A jelenség tehát aligha új. Azáltal, hogy elmondom a saját történetemet, és nyilvánosságra hozom a közléseket, azt remélem, hogy sikerül némiképp megvilágítanom az ilyen élmények mibenlétét, és megmutatnom, hogy az emberi személyiségnek még vannak **földerítetlen** képességei, és hogy más módokon is juthatunk tudáshoz, mint amelyeket általában megszoktunk.

A Seth-szövegek **tökéletesen megváltoztatták a valóságról alkotott képemet**, és megerősítették bennem az identitás érzését. **Nem érzem többé, mint azelőtt, hogy az ember rabszolgája az időnek, a betegségnek, az enyészetnek, és ki van szolgáltatva saját pusztító hajlamainak, amelyek fölött nincs hatalma. Jobban érzem, hogy magam irányítom sorsomat, mint azelőtt**, és nem kormányoznak már gyermekkori, tudattalan beidegződések.

Ezzel nem azt akarom mondani, hogy tökéletesen megszabadultam minden aggodalomtól és félelemtől, csak azt, hogy most már tudom: **megvan a szabadságunk** ahhoz, hogy megváltoztassuk önmagunkat és környezetünket, s hogy alapvetően mi magunk alakítjuk ki azt a környezetet, amelyre aztán reagálunk. Hiszem, hogy mi magunk formáljuk

önnön valóságunkat - most is és halálunk után is.

